

[Hauch.]

fra Staten. Dersom man sammenligner det Tilskud, der paa den Maade skulde fremskaffes fra Staten, med det samlede Beløb paa ca. 20 Mill. Kr. om Aaret, viser det sig, at det Beløb, som man nødvendigvis maatte have tilvejebragt fra Staten, kun androg ca. 6—7 Mill. Kr. om Aaret. Endvidere bestemtes det, at Udtrækningen skulde nedsættes i Forhold til Afdragenes Nedsættelse, saa at Udtrækningsmulighederne for Obligationerne nedsattes i Forhold til det Beløb, som medgik til Lettelsen.

Det var i Hovedsagen det, der indeholdtes i Søndagsbrevets § 1. I § 2 bestemtes det, at Afdragslempelserne i Forbindelse med Ydelserne fra Statskassen skulde bortfalde i de Tilfælde, hvor Henstand ydet efter Betalingshenstandslovgivningen vilde bortfalde paa Grund af Ejer skifte, medmindre Ejendommen overdrages til Skyldnerens Ægtefælle, Børn eller Svigerbørn. Det tilføjedes i § 2, at Forstrækningerne i Medfør af Loven skulde anvises ved Indenrigsministerens Foranstaltning direkte til vedkommende Kreditforening, samt at Indenrigsministeren skulde fastsætte nærmere Regler om Beløbets Anvisning m. v., ligesom han skulde træffe Afgørelse i Spørgsmaal, der maatte opstaa i Anledning af Beregningen af Lempelserne og Forstrækningsbeløbene.

I § 3 var der dernæst indsat nogle Bestemmelser, ifølge hvilke der blev truffet særlige Foranstaltninger for de to Kreditforeninger af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet. Der skulde ydes disse en Forstrækning af Statskassen, som udgjorde 0,4 pCt. halvaarlig af det samlede Udlaans Hovedstol. Der var altsaa her Tale om en Forstrækning til Medlemmerne af de to Husmandskreditforeninger af mere vidtgaaende Art end Forstrækningerne til de øvrige Kreditforeningsdebitorer.

Jeg skal i denne Forbindelse tilføje, at det næppe kan have givet Anledning til større Overraskelse hos den højtærede Indenrigsminister, at der paa dette Punkt kom til at foreligge et Ændringsforslag, idet den højtærede Indenrigsminister næppe kunde være ganske ukendt med, at vi her stod over for et Forhold, som maatte give Anledning til betydelige Overvejelser inden for det Parti, som jeg har den Ære at tilhøre.

Fremdeles bestemtes det i § 3, at til Dækning af Kurstab i dobbeltmøntede Afdelinger

„overføres der, saafremt Indenrigsministeren finder det paakrævet, fra og med 11. December Termin 1935 til en for Afdelingerne i hver Forening fælles Kursdifferencefond et Bidrag paa indtil $\frac{1}{40}$ pCt. halvaarlig af Hovedstolen af samtlige Laan, der ikke er optaget i de efter 1. April 1934 aabnede Afdelinger. Bidraget udredes af den Del af Laanets Ydelser, der udgør Afdrag. Direktionen kan med Indenrigsministerens Godkendelse forhøje eller nedsætte dette Bidrag.“

Jeg tror at turde sige, at det var i Hovedtrækkene det, der fandtes i den første Del af § 3.

Der var saa tillige i § 3, sidste Stykke, en Bestemmelse gaaende ud paa, at der til Dækning af Kurstab af Statskassen skulde ydes et Tilskud paa $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr.,

„der efter Indenrigsministerens Bestemmelse anvendes til Styrkelse af Reserverfondene i de dobbeltmøntede Afdelinger, saafremt Forholdene efter Ministerens Skøn taler derfor. Tilskuddet udbetales med $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarligt i hvert af Finansaarene 1935—36, 1936—37 og 1937—38.“

Endvidere indeholdt § 4 i Søndagsbrevet nogle Bestemmelser angaaende Afviklingen af de Beløb, som forskudsvis skulde udredes af Statskassen. Det mest principielle i denne Paragraf var dog en Bestemmelse om, at „de ved Afviklingen indkomne Beløb henlægges som en særlig Grundfond for Foreningen“ — de skulde altsaa ikke tilbagebetales Staten efter dette Forslag. Videre hedder det:

„Fondens Midler anbringes efter Reglerne for Anbringelse af umyndiges Midler. Fondens Kapital med paaløbende Renter kan efter Direktionens nærmere Bestemmelse med Indenrigsministerens Godkendelse anvendes til Foreningens Formaal.“

Det var det principielle i Søndagsbrevets Indhold. Der var saa tillige nogle Bestemmelser om Efterpanthavere og om andre Enkeltheder, som jeg i denne Forbindelse ikke skal opholde mig ved.

Saaledes saa Forslaget ud, da det blev forelagt i Grupperne til Behandling, og jeg